Bisbat de Vic

Full diocesà

2 d'agost del 2026

p5 —Nomenaments eclesiàstics a la diòcesi

p6 —Any jubilar de Sant Joan de la Creu

El Santíssim Misteri: sis segles d'un miracle

Hi ha esdeveniments que, amb el pas dels segles, deixen de pertànyer només a la història per a convertir-se en part de la identitat d'un poble. És el cas del Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadesses, que aquest 2026 commemora sis-cents anys de la troballa de l'hòstia incorrupta al front de la imatge de Crist. Una devoció que entrellaça fe, art, patrimoni i memòria i que ha arribat viva fins als nostres dies.

L'origen del Santíssim Misteri es troba en una de les grans joies de l'art medieval català conservades al monestir: el Davallament de la Creu, un extraordinari conjunt escultòric realitzat a mitjan segle XIII. Set figures de fusta de cirerer policromada representen l'escena del davallament de Jesús: Crist ocupa el centre, encara clavat a la creu però amb un braç ja desclavat, envoltat de Josep d'Arimatea, Nicodem, la Mare de Déu, sant Joan Evangelista i els dos lladres, Dimes i Gestes. El conjunt fou solemnement consagrat l'any 1251. D'acord amb una pràctica habitual a l'edat mitjana, a l'interior de les imatges s'hi dipositaren relíquies. En la figura de Crist es practicaren dues petites cavitats, una de les quals, situada al front, va acollir una Sagrada Forma embolcallada amb tros-set de lli i protegida rere una làmina metàl·lica.

Aquella hòstia va romandre oculta durant gairebé dos segles. L'estiu de 1426, mentre es restauraven les figures del Dava-llament, els operaris descobriren al front de Crist la petita placa metàl·lica. En retirar-la, aparegué l'embolcall de lli i, al seu interior, la Sagrada Forma, dividida en tres fragments però conservada malgrat els 175 anys transcorreguts.

Els canonges van consultar aleshores els antics llibres del mo-nestir i comprovaren que es tractava de la mateixa hòstia di-positada en la consagració de 1251. Segons la tradició, quan els habitants de la vila foren convocats per a contemplar la troballa, l'admiració els feu exclamar: «Santíssim Misteri!» Aquella ex-pressió acabaria donant nom tant al conjunt escultòric com a una devoció que ben aviat va atreure pelegrins d'arreu del país.

(Continua a la pàgina 5.)

«El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, dels qui l'invoquen amb sinceritat»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res.
»Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»
(55,1-3)

Salm responsorial

Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.
[144]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell qui ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.
(8,35.37-39)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar.» Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.» Jesús respongué: «Porteu-me'ls.» Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.
(14,13-21)

> «Ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu»

«Veniu a mi i us saciareu de vida»

Andrey Castrillón, prev.

Sovint vivim amb la por de no tenir-ne prou: els recursos no arriben, el temps se'ns escapa, les forces s'esgoten davant les dificultats... Aquesta por ens empeny a protegir el nostre propi espai com si tot depengués de les nostres mans. Als deixebles els passa una cosa molt semblant: s'atabalen en veure que es fa fosc i demanen a Jesús que acomiadi la gent perquè cadascú busqui el seu aliment.

Jesús, però, davant la necessitat d'aquella gent, hi implica els deixebles: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» La invitació sembla desproporcionada, ja que no tenen més que cinc pans i dos peixos. La mirada dels deixebles està centrada en la mancança; la de Jesús a aprendre a valorar el que es té —els dons rebuts, el temps disponible, la paraula oportuna, el desig de compartir—. Aleshores, el poc que tenien és prou perquè tothom mengi tant com vol.

Costa molt trencar la inèrcia de desentendre'ns de les necessitats dels altres. Davant el sofriment, sovint pensem que algú altre ja hi donarà resposta o que el nostre gest és massa petit per a canviar res. El Senyor ens implica en la seva obra i ens convida a descobrir que l'amor comença sempre assumint com a pròpia la necessitat del germà. Quan acollim aquesta invitació, el que semblava massa poc es multiplica abundosament. Això es fa palès quan oblidem la pressa per escoltar de debò qui es troba sol, quan ajudem un company de feina compartint el que sabem, o quan oferim ajuda, per petita que sigui, a qui passa necessitat. La lògica de l'Evangeli ens demostra que Déu sempre es val de la nostra petita col·laboració. Ell només ens demana que obrim la mà i que compartim el que som i tenim, per insignificant que ens sembli; la resta és cosa de la seva generositat, que sempre ens desborda.

La imatge

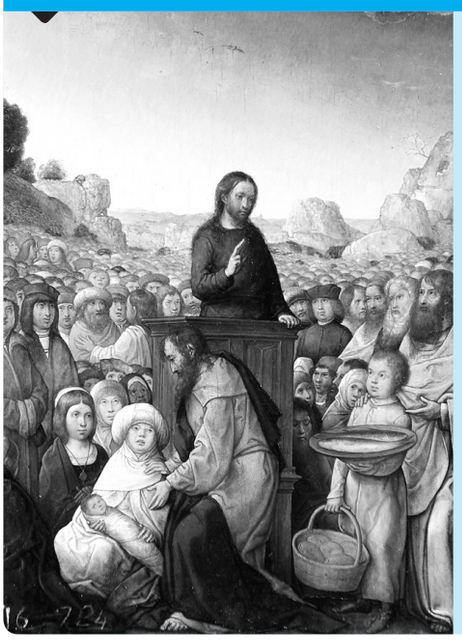

Es veu decidit, aquest noi! Porta els dos peixos que, juntament amb els pans i la paraula de Jesús, alimentaran la multitud que el segueix en un despoblat. Molta colla per veure-ho: pocs se n'adonen! Potser la família o els amics.

Ara són cinc mil homes, sense les dones i la mainada: no arribaria enlloc. Com passa amb Càritas o amb el Pa i el Vi eucarístics: cal que hi hagi l'ofertori.

La multiplicació dels pans i els peixos (1496-1504). Joan de Flandes

Agenda

Lit. hores: Setmana II

3 dilluns
—Santa Lídia, deixebla de Sant Pau
Jr 28,1-17 / Salm 118 / Mt 14,13-21

4 dimarts
—Sant Ruben, estilita
—Sant Joan Maria Vianney, prev.
Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Salm 101 / Mt 14,22-36

5 dimecres
La dedicació de la basílica de Santa Maria la Major de Roma
Mare de Déu de les Neus o Blanca
Jr 31,1-7 / Jr 31 / Mt 15,21-28

6 dijous
La Transfiguració del Senyor
Popularment Sant Salvador
Sant Just i Pastor, germans
Dn 7,9-10.13-14 o bé 2Pe 1,16-19 / Salm 96 / Mt 17,1-9

7 divendres
—Sant Albert de Sicília
Na 2,1.3;3,1-3.6-7 / Dt 32 / Mt 16,24-28

8 dissabte
—Sant Domènec (Domingo) de Guzmán
Na 2,1.3;3,1-3.6-7 / Dt 32 / Mt 16,24-28

9 diumenge XIX durant l'any / Cicle A
—Santa Teresa Benedicta de la Creu (Edith Stein), carmelita mr.
1R 19,9a.11-13a / Salm 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-33

El Curset d'Estiu: els reptes d'una Església sinodal, acollidora i missionera

Redacció

La 39a edició del Curset d'Estiu va ser molt reeixida, tant pel que fa a la participació com als continguts. Sota el lema «Església creient i creïble en missió», es va celebrar del 21 al 23 de juliol al Seminari.

Conesa: avançar cap a una Església més sinodal

El primer dia, el bisbe de Solsona, Francesc Conesa, referent en la implantació de la sinodalitat a Espanya i participant en les sessions romanes del Sínode sobre la sinodalitat, va oferir una àmplia exposició titulada «Vers una Església més sinodal i més missionera». Partint de la concepció de l'Església com a comunió, va assenyalar que la sinodalitat és un element constitutiu de la comunitat eclesial, que implica un estil de ser Església, una manera d'establir relacions i també una disposició espiritual. Conesa explicà les arrels sacramentals de la sinodalitat, la corresponsabilitat diferenciada de tots els batejats i les diverses vocacions dins l'Església. Va posar un èmfasi especial en una qüestió important: l'autoritat dels pastors en el marc de la sinodalitat. Una autoritat que està al servei de tots, que ha d'escoltar tothom i que té la competència irrenunciable de prendre decisions, si bé aquesta no és incondicional. A continuació, presentà alguns camins per a créixer en sinodalitat: l'espiritualitat, la participació, el discerniment comunitari, la transparència i la rendició de comptes, així com la potenciació dels organismes sinodals. Finalment, es referí a l'itinerari de l'Església universal en aquest àmbit, amb l'horitzó posat en l'any 2028.

Xabier Gómez: l'acolliment com a clau de la transformació missionera

L'endemà, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez, va presentar l'exhortació pastoral «Comunitats acollidores i missioneres», que ell mateix havia coordinat i que ha esdevingut el marc de referència de la Conferència Episcopal Espanyola per a la pastoral amb persones migrades i la pastoral intercultural. En la seva intervenció, el bisbe Gómez va oferir una profunda reflexió sobre l'acolliment com una de les claus per a la transformació missionera de les comunitats cristianes. En aquest sentit, insistí en la necessitat d'una conversió pastoral que permeti passar del simple acolliment a una veritable integració, i presentà la diversitat cultural no com una dificultat sinó com una oportunitat per a enriquir la vida de l'Església. Finalment, el bisbe de Sant Feliu va compartir la reflexió sorgida del procés de discerniment comunitari dut a terme a la seva diòcesi entorn de l'acolliment, mostrant com aquesta experiència pot contribuir a construir comunitats més obertes, fraternes i missioneres.

Jesús Úbeda: tornar al primer anunci de l'Evangeli

El darrer dia, Mn. Jesús Úbeda, vicari episcopal de Getafe, va centrar la seva intervenció en l'essència de la vida i la missió de l'Església, recordant que l'Església existeix per a evangelitzar i que, per tant, és cridada a viure en una actitud permanent de sortida missionera, especialment per tal d'arribar a aquells que es troben més allunyats de la fe o que no han rebut mai un primer anunci de l'Evangeli. En aquest sentit, va fer un recorregut pel magisteri dels darrers pontífexs i per la seva insistència en la necessitat de renovar l'impuls evangelitzador de les comunitats cristianes. Úbeda assenyalà també un dels grans reptes pastorals d'avui: com iniciar en la fe persones que no han rebut aquest primer anunci. En un segon moment, presentà alguns mètodes i experiències orientats precisament a aquesta primera evangelització, com Emaús, i explicà especialment la proposta de la «missió persona a persona», basada en la trobada i l'acompanyament personal com a via per a compartir i transmetre la fe.

BIS BAT VIC

Nomenaments signats pel nostre bisbe

Amb data del 15 de juliol

El bisbe Romà ha signat el proppassat 15 de juliol una sèrie de nomenaments per la cúria diocesana i per algunes parròquies:

- **Mn. Lluís Vidal i Buxeda**, vicari judicial adjunt del Tribunal Eclesiàstic.
- **Mn. David Compte i Verdaguer**, rector de les parròquies de Sant Roc de Cantonigròs, Sant Pere de Falgars, Sant Andreu de Pruit, Sant Miquel de Rupit, Sant Julià de Cabrera, Santa Maria de Corcó, Sant Bartomeu Sesgorgues i Sant Cristòfol de Tavertet.
- **Mn. Camilo Camargo Tovar**, vicari de les parròquies de Santa Maria, la Sagrada Família i la Soledat d'Igualada.
- **Mn. Óscar César Hermosilla Benítez**, vicari de les parròquies de Santa Maria de Corcó, Sant Bartomeu Sesgorgues i Sant Cristòfol de Tavertet.
- **Mn. Paul Badibanga Mudimina**, adscrit a les parròquies de la ciutat de Vic.
- **Mn. Mario Pallares Páez**, destinat a cursar estudis bíblics a Jerusalem i a Roma.

Una crida per al present

(Prové de la pàgina 1)

La commemoració del sisè centenari va començar el divendres dia 17 de juliol, coincidint exactament amb l'aniversari de la troballa. En la missa inaugural, es llegí íntegrament l'acta que dona testimoni del descobriment i es cantaren els goigs. El diumenge següent va tenir lloc la celebració central, amb una missa solemne presidida per Mn. Josep Maria Riba, vicari general. En la seva homilia, interpretà també l'esdeveniment de 1426: «Fa 600 anys la contemplació i la recerca d'una gran peça artística remou els cors i obre els ulls a una comunitat que experimenta una veritable conversió de cor, que els porta a una conversió des de Crist i en Crist.» Mn. Riba va convidar també a mirar el Santíssim Misteri no solament com un llegat rebut del passat, sinó com una crida per al present. En una societat on es debiliten els mecanismes tradicionals de transmissió familiar, religiosa, política i cultural, recordà que «el futur del cristianisme a casa nostra està en mans de Déu».

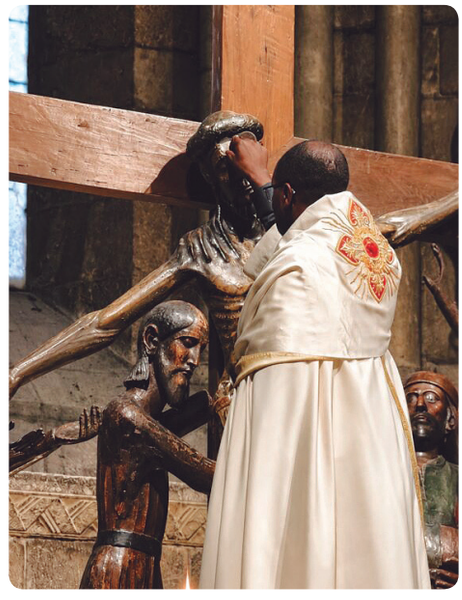

2026, Any Jubilar de sant Joan de la Creu

Redacció

L'Església celebra aquest 2026 un Any Jubilar dedicat a sant Joan de la Creu, una ocasió excepcional per a redescobrir una de les grans figures de l'espiritualitat cristiana i de la literatura mística. El jubileu coincideix amb dues efemèrides especialment significatives: els 300 anys de la seva canonització, realitzada pel papa Benet XIII l'any 1726, i el centenari de la seva proclamació com a doctor de l'Església, feta per Pius XI en 1926. Sota el lema «La esperanza tanto alcanza cuanto espera», l'Any Jubilar vol tornar a fer ressonar el missatge del místic castellà, mestre de la vida interior i cantor de l'amor de Déu.

Nascut a Fontiveros (Àvila) l'any 1542, Joan de Yepes va ingressar al Carmel i, al costat de santa Teresa de Jesús, es convertí en una figura decisiva de la reforma carmelitana. La seva experiència espiritual, marcada també per la prova, la persecució i la famosa «nit fosca», quedà plasmada en obres que han esdevingut cimals de la mística cristiana, com el «Càntic espiritual», la «Nit fosca» o la «Flama d'amor viva». La seva proposta continua essent sorprenentment actual: despullar-se de tot allò que impedeix estimar plenament per tal de deixar espai a Déu.

El jubileu té una geografia particular, vinculada als llocs fonamentals de la vida del sant. Fontiveros, el poble que el va veure néixer, és un dels grans centres de pelegrinatge; allí, la parròquia de Sant Cebrià ha estat designada temple jubilar. A la diòcesi d'Àvila també ho són la basílica de Santa Teresa d'Àvila i l'església de les Carmelites Descalces de Duruelo, lloc especialment significatiu perquè allí sant Joan inicià, en 1568, la primera comunitat masculina del Carmel Descalç.

A aquests indrets s'hi afegeixen Segòvia, on es conserva el sepulcre de sant Joan de la Creu al convent dels Carmelites Descalços, fundat pel mateix sant, i Úbeda, la ciutat on morí el 14 de desembre de 1591. Naixement, vida carmelitana, sepultura i mort dibuixen així un itinerari espiritual pels llocs que van marcar la seva existència.

Més que una commemoració històrica, l'Any Jubilar vol ser una invitació a tornar a les fonts de l'experiència cristiana: la pregària, el silenci, la conversió i la trobada personal amb Déu. Cinc segles després, sant Joan de la Creu continua recordant que fins i tot enmig de les nits de l'existència és possible d'avançar sostinguts per una esperança que té el seu fonament en l'amor de Déu.

Presentada la versió catalana del catecisme «Busqueu el Senyor»

Redacció

Els dies 3 i 4 de juliol, La Salle Bonanova de Barcelona va acollir les XXV Jornades de Responsables de Catequesi, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC). Sota el lema «Busqueu el Senyor. Iniciació cristiana per a adults», la trobada reuní responsables de catequesi de les diòcesis catalanes i balears per tal de reflexionar sobre la realitat actual del catecumenat d'adults i els reptes que planteja l'acompanyament dels qui s'acosten a la fe i demanen de rebre els sagraments de la iniciació cristiana.

Un dels moments centrals de les jornades va ser la presentació de la versió catalana del catecisme *Busqueu el Senyor*, a càrrec de Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona i responsable del SIC. Aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola i traduït al català pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi, aquest nou instrument va destinat especialment al catecumenat d'adults i als processos de revitalització de la fe. Vol ajudar les comunitats a acollir i acompanyar aquelles persones que cerquen el Senyor o desitgen redescobrir la fe cristiana. En la presentació, també hi participaren Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, i Francisco Romero, responsable de l'àmbit de catequesi i catecumenat de la Conferència Episcopal Espanyola.

Les jornades van permetre d'aprofundir en la renovació del catecumenat d'adults impulsada després del Concili Vaticà II, compartir experiències concretes d'acompanyament i oferir criteris pràctics per a incorporar el nou catecisme als processos d'iniciació cristiana. Les diferents ponències i la taula rodona final van posar també l'accent en la necessitat que les parròquies ofereixin itineraris adaptats a les diverses situacions dels adults que avui s'acosten a l'Església.

Vic i Sallent, casa generalícia dels claretians

El Govern General dels Missioners Claretians ha decidit que la comunitat de Vic-Sallent passés a ser nova Casa Generalícia de la Congregació. La decisió va entrar en vigor el dia 16 de juliol, coincidint amb l'aniversari de la fundació de la congregació, l'any 1849, i es feu pública a Vic durant la missa commemorativa presidida pel vicari provincial, Màxim Muñoz.

El canvi va tenir un significat especial per a tota la família claretiana. Vic és el lloc on sant Antoni Maria Claret fundà la congregació, mentre que Sallent és el poble on nasqué.

Amb aquesta nova situació, tots dos llocs van passar a dependre directament del Govern General, amb seu a Roma, amb la voluntat de potenciar-los encara més com a espais d'espiritualitat i de pelegrinatge, seguint les orientacions del darrer capítol general de la congregació.

Glossa

Any Jubilar de sant Francesc d'Assís

Romà Casanova, bisbe de Vic

Justament el dia 2 d'agost és l'aniversari de la consagració de la basílica patriarcal de la Mare de Déu dels Àngels a la *Porciuncula d'Assís* (Itàlia), un temple molt unit a sant Francesc, ja que, quan tot just era una ermita, el *poverello* la restaurà en el seu temps de recerca i discerniment vocacional després de la seva conversió. De fet, el sant d'Assís atribuí a la intercessió de Maria, Senyora dels Àngels, invocada per ell en aquest santuari, el reconeixement de la voluntat divina en l'escolta de l'evangeli de la missió.

És bo de fer referència a aquest fet quan en el present any 2026 s'escau el vuitè centenari de la mort de sant Francesc d'Assís, esdevinguda el 3 d'octubre de 1228. Per aquest motiu ha estat proclamat un any jubilar en tots els llocs franciscans. Al nostre bisbat tenim com a llocs franciscans (almenys els que en aquest moment em venen a la memòria): l'església dels caputxins d'Igualada i les ermites de Sant Francesc s'hi moria al terme municipal de Vic i la de Sant Francesc de Santpedor. En aquests llocs podem obtenir el do de la indulgència pròpia dels jubileus o, si més no, podem demanar a sant Francesc la seva intercessió en aquest aniversari significatiu del seu *dies natalis*.

Sant Francesc trobà en Maria, Senyora dels Àngels, la mare que l'acompanyà en el discerniment de la voluntat de Déu

Retornant a la basílica bressol de totes les esglésies franciscanes, cal tenir present que s'hi va consagrar al Senyor, la nit del Diumenge de Rams, santa Clara, naixent, doncs, aquell dia el segon orde franciscà. El sant, com relata un dels seus biògrafs, amà especialment aquest indret i allí volgué ser portat, en els seus últims dies, per a morir. El

Sant Francesc de Santpedor

temple de Santa Maria dels Àngels restà com a llegat del pare de l'orde com a església i casa de tots els germans, amb caràcter exemplar i símbol de la fidelitat a la forma de vida que el Senyor li revelà.

És digna d'assenyalar la profunda devoció i estima de sant Francesc a la Mare del Crist. El seu amor envers la Verge Maria era indicible per haver fet germà nostre el Senyor de la Majestat, com escrivia Tommaso da Celano, un dels primers biògrafs del sant d'Assís, el qual veia sobretot Maria en la seva condició de Mare de Déu i no la separava mai del misteri de l'encarnació i redempció de Crist, a favor nostre. Maria és en el centre del misteri de l'amor humil de Déu, del seu davallament a la nostra història, pel qual ens ha vingut la salvació. Per tant, en aquest dia de gràcia franciscana, amb paraules del mateix Francesc diem: «Verge pobrissona» i «filla i esclava de l'Altíssim, summe Rei, Pare celestial», «santa Reina» i «Senyora dels Àngels», pregueu per nosaltres.

Director: Xavier Bisbal. Santa Maria 1. 08500 Vic. Tel. 93 883 26 55. A/e: comunicacio@bisbatvic.org
Disseny: Casals i Cots / DiacDisseny. Ronda Camprodon, núm 2. 08500 Vic. Tel. 670 490 532. Administració, impressió i distribució: Gràfiques Diac Vic. Ronda Camprodon, núm. 2. 08500 Vic. Tel. 93 886 93 49. Dipòsit legal: 14.355/60. Xarxes: www.fulldiocesa.cat / info@fulldiocesa.cat / @fulldiocesa